

OCENA Dramska uprizoritev

Igre – otroške in odrasle

SLAVKO PEZDIR

Simona Semenič: 5fantkov.si
 režija **Jure Novak**
 Studio MGL
 premiera 8. 5. 2010

Krstno uprizoritev lanske Grumove nagrajenke Simone Semenič, igro za pet igralck s prologom in epilogom 5fantkov.si (napisane leta 2008), so v Mestnem gledališču ljubljanskem (MGL) igralsko polnokrvno in z mero postavili na komorno prizorišče Studia MGL v spoštljivi in zvesti dramaturgiji Petre Pogorevc ter domišljeni in nevsiljivi režiji Jureta Novaka.

Avtorica se v svoji (po njenem prepričanju doslej tudi najboljši) igri loteva izbranih aktualnih pojavnosti vsakršne nestrpnosti in nasilja v družini, družbi ter njenih (fikcijskih in resničnostnih, informativnih in zabavljaskih) popularnih medijskih odsllovakah, pri čemer se vsiljivemu rezonerskemu moraliziranju spretno izogne z dvojno potujitvijo mestoma nasilnih in okrutnih uprizorjenih okruškov. Dogajanje je namreč prostorsko in časovno zgoščeno postavljeno v »skrivno shajališče«, kjer se ob sobotah popoldne zbira peterica živahnih mestnih fantičev (deset- do enajstletnikov), da bi se v svoji deški »režiji«, »dramaturgiji« in »igralski« oživitvi najprej (za ogrevanje) poigrala s priljubljenimi globalnimi fikcijskimi junaki in akcijami v produkciji donosne industrije zabave in pozabe (z najbolj priljubljeno Justice League of America – JLA), nato pa vse bolj osebno doživeto, kruto in drastično oživljala tudi resnične protagoniste aktualnih pojavov vsakršnih zasvojenosti, nestrpnosti, sprevrženosti in nasilja v najbližjem družinskem in družbenem okolju. Dejstvo, da dokaj razvajene in nenavadno pronicljive mestne fantiče (iz različnih tipov sodobnih družin) v obdobju začetka razvojno prelomnega najstništva na odru oživljajo odrasle ženske, vnaša v dogajanje z dodatno žensko (in njihovo potencialno ter uresničeno materinsko) razdaljo in življenjsko izkušnjo novo optiko, ki po eni strani neposredno okrutnost prizorov nasilja varovalno, humorno in posmehljivo filtrira in mehča, po drugi pa jo napravi še bolj učinkovito in splošno veljavno.

Režiser Jure Novak je ob sodelovanju scenografica Branka Hojnika dogajanje pomenljivo postavil na

nekoliko dvignjeno kvadratno črno igralno površino – v črnem kotu, postavljeno z dveh strani pred gledalce, kjer so protagonistke v sodobnih generacijsko in značajsko individualiziranih ženskih kostumih Mateje Benedetti z nekaj posebej za to priložnost oblikovanimi kosi pohištva in s kredo hipoma določale in spreminjale prizorišča. Z izbiro protagonistk iz različnih generacij mu je uspelo po eni strani dodatno razplastiti in po drugi strani profesionalno skrbno izbrusiti izvedbeno plat. Z večfunkcijsko uporabo simbolno pomenljivih rdečih nageljnov in slovenske državne zastave (pa tudi končnega cerkvenega zvonjenja Ave Marije – »po toči«?) pa spodbuditi tudi pomislek, koliko je danes, v vse bolj potrošniško neobčutljivi in površni slovenski družbi, ki je ob državnih praznikih in slovesnostih vse bolj brezbržna, prezirljiva in celo žaljiva do zgodovinsko komaj pridobljenih in uzakonjenih simbolov državnosti, umetniška uporaba (in morebitna zloraba) teh komaj deklarativno, ne pa tudi v resnici vzpostavljenih in široko spoštovanih državnih simbolov sploh še lahko provokativna in subverzivna.

Peterica protagonistk je okruške nedolžnih deških iger, v katerih se drastično zrcali sodobna slovenska in svetovna nasilna družinska, družbena ter medijska resničnost, odigrala partnersko tenkočutno in ubrano, (samo)ironično duhovito ter igralsko zanesljivo (samo)nadzirano. Jana Zupančič je oživila ambicioznega in uspešnega Blaža, ki bo »srečno do konca življenja« nadaljeval z gledno »družinsko tradicijo«. Mojca Funkl je predstavila Jurija, ki očeta ni nikoli poznal in ki bo kot računalniški programer po opravljenem intervjuju za službo končal v prometni nesreči. Tanja Ribič je predstavila razvajenega edinčka Denisa, ki vse sovraži in ki bo v tujini s partnerjem posvojil otroka ter dočakal 83 let. Maja Boh pa Vida, ki živi sam z očetom in igračami in ki se bo kot karikaturist poročil štirikrat (enkrat z moškim) ter dočakal 45 let. Stannia Boninsegna je naposled prispevala krhkega in občutljivega Krištofa, ki ima starejšo sestro in za katerega je vse »brez veze« in ki bo pri triindvajsetih naredil samomor, tako da se bodo na njegovem pogrebu protagonisti predstavljenih otroških in odraslih iger srečali zadnjikrat.

Stran / Page: 15

Doseg / Reach: 155000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 420 cm²

2 / 2

MOJCA FUNKL, TANJA RIBIČ, JANA ZUPANČIČ, MAJA BOH IN STANNIA BONINSEGNA